

2. Articolul 15 din Acordul de sediu, coroborat cu articolul 36 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (denumit în continuare „SEBC”) și al BCE, poate fi interpretat restrictiv în sensul că aplicabilitatea, în privința agenților BCE, a legislației germane privind securitatea socială care întemeiază dreptul la prestații este exclusă doar dacă BCE acordă agenților săi o prestație socială comparabilă, în conformitate cu „Condițiile de încadrare în muncă”

3. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

(a) Dispozițiile menționate trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unei dispoziții naționale conform căreia acordarea de alocații familiale depinde exclusiv de principiul teritorialității?

(b) Considerațiile Curții în Hotărârea Bosmann (cauza C-352/06, Rep., p. I-3827, punctele 31-33) se aplică și în privința dispozițiilor menționate? Articolul 15 din Acordul de sediu, coroborat cu articolul 36 din Statutul SEBC și al BCE, nu refuză Republicii Federale Germania prerogativa de a acorda alocații familiale angajaților BCE care își au reședința pe teritoriul său?

Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (2);

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30 prevede că statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că concentrațiile de PM10 din aerul înconjurător nu depășesc valorile-limită stabilite în secțiunea I din anexa III la directivă în conformitate cu datele menționate în aceasta. Data relevantă în acest caz este 1 ianuarie 2005.

Din evaluarea realizată de Comisie cu privire la rapoartele anuale transmise pentru anii 2005-2007, a rezultat că valorile-limită pentru pulberile PM10 au fost depășite în numeroase zone și aglomerări urbane. În plus, datele mai recente transmise de Italia, referitoare la anul 2009, indică o persistență a situației de depășire a valorilor-limită zilnice și/sau anuale în 70 de zone.

Prin urmare, Italia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30 în ceea ce privește zonele și anii în cauză.

Acțiune introdusă la 16 februarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-68/11)

(2011/C 145/10)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și S. Mortoni, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin depășirea, mai mulți ani consecutivi, a valorilor-limită pentru pulberile PM10 în aerul înconjurător în numeroase zone și aglomerări pentru calitatea aerului pe întreg teritoriul italian, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile-limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător (1), devenit articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a

(1) JO L 163, p. 41, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 46.

(2) JO L 152, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) la 16 februarie 2011 — Connoisseur Belgium BVBA/Belgische Staat

(Cauza C-69/11)

(2011/C 145/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Connoisseur Belgium BVBA

Pârât: Belgische Staat